

CHANSON NEVEZ,

*Composet etre daou Zen Yaouanq, desolet gant
an displijadur dre valiç ar goal deodou.*

Var eun ton agreabl.

MA vijen bet partajet demeus ar sqientchou,
Em bije ar c'henta choas demeus al loden-
nou;

Me vije bet eloquant, prudent, melodius,
Hac a raje va c'haret hep triomphou Venus.

Mes Doue carantezus ha leuneusa buissanç,
A ra m'en em gonsolàn en creiz an ignoranç;
Rac ar sperejou izel bepret a vo meulet,
Herves ma lar ar Scritur, en pales an Drindet.

Me zo unan anezo, o poursu va' vantur,
A fell din e p o partier cavout va flijadur,
Hac a za da vont bremâ bete ty va mestres,
Da annonç dei carantez, grêt e meus alies.

Salud, femelen yaouanq, deut oun c'hoas ho peto,
Eus ac'hanòn va-unan me guemer liberte
Da renta dêc'h eur zalud gant peb affection,
Ha mar bec'h din infidel, e ranno va c'halon.

Ha dêc'h-u, pareillamant, tenzorier vac'halor,
 Me zo eur vinorezic lêzet en abandon :
 Hanval demeus eur c'haptif laquet en esclavach,
 Cunduet gant argüirdorn demeus hopersonach.

Meulet ra vo an astrou ebars er firmamant;
 C'houi annonç din eur galon hac am rent triomphant;
 Hanval demouseur c'haptif laquet en liberte,
 Goude beza exilet en durant e vue.

Ma vije bet em pouvoar, credit, vagüir vignon,
 N'ho pije bars er bed-mâ nep desolation;
 Mes me a bed va Doue, pa ne ma em pouvoar,
 D'ho rent a barser bed-mâ vel an Elezer gloar.

Mam bije egalite vel ar Cherubinet,
 Eur muzellou en arc'hant hac eun teod alaouret,
 Pe autramant ar pouvoar en d'oa Alexandri,
 Furnez evel Salomon, dign evit ho meuli.

Me ho ped, va zervicher, chenchomp a breposiou
 Ha deut ganén da bourmen, jardin ar goal deodou,
 Ha eno c'houi a velo transplantet eur boquet :
 Alies dirac va zud eo bet represantet.

Deomp eta, va Mestrezic, da bourmen hon daou,
 Evit ma considerin jardin ar goal deodou;
 Hanval eus an drouc-amzer e fleur ne dint qet guyé,
 Rac n'en dint qet arozet gant ar glizen an eê.

Bremâ, p'hon eus cauzeet en comparêzonou,
 Me a ya da expliqa ebars en bêr gomzou :
 Lennet e zeo hor setanç ha poset an arrêt,
 Dindavarch en ho qever, din n'eo qet permetet.

Ah ! femelen direspét, coll a res da rêzon :
 Qemer brêmâ eur c'hleze da dreuji va c'halon,
 Pa lemmes va flijadur, echu din va bue,
 Nachomin mui er bed-mâ da zouffr extremite.

Me ho ped va zervicher, confortit ho calon,
 Rac ezom hon eus hon daou a gonsolation;
 Rac me a zo oblijet, abers ar güir Doue
 Da zenti ouz an hini en deus autorite.

Pa zepant eus ar goal deod ar separation,
 Me ho ped, va mestrezic, d'ober reflexion,
 Ha me ya da explica ar pez a meus lennet,
 Peguen bras punition vit an teod milliguet.

Sönjit ebars en Sant Yan bars en Apocalips,
 E Sant Gregor, e Sant Paul, Doctoret an Ilis,
 Hac o deus bet condaonet ebars en bër amzer
 Ar goal deodou da veza princet da Lucifer.

Clêvit an Theoloji, sperejou a gonsecanç,
 Pagomz deus a Sant Louis Roue braseus a Franc,
 Pa gommande d'e vuguel dre e c'hourc'hemenou,
 Da ober scouarn vouzar pa glêvje goal deodou.

Bars en eul levr ancien e meus güelet merqet
 An ifern zo paveet a deodou milliguet;
 Hac an nep gant plijadur a deuyo d'o zelaou,
 A vo eme ar Scritur, renqet en o mescou.

Pa deuy an Æl Raphaël var e deatr eun de,
 Da zon an drompill fatal d'ober an assamble,
 E clêvot ar goal deodou e yudal gant arrach,
 O c'houlén na vijen bet var an douar biscoas.

Me deu da laret adieu da blijadur ar bed,
 Hac a ya en eun dezert d'eur forest benaget;
 Ho pezit sònjac'hanòn, me ho ped, va mestres,
 Me deu da laret adieu dèc'h oll evit james.

Oh! arrêtit, va mignon, ha bet compassion,
 An daelou em daoulagad ha mantret vac'halon,
 Me a bromet da Zoue dre an hano a le,
 Birviquen ne vanqàn dèc'h eus a fidelite.

Bars eun nebeudic amzer m'en em vel oblijet
 Da disober eur sermant pehini am boa grêt;
 Goneetoc'heus vac'halon ouzòn c'houi zisposo,
 Ha mar deut d'am dilezel, me c'houlén va maro.

Me ho ped, va mestrezic, bet consolation,
 Ha laqit ho confianç ebars Roue an trôn,
 Me a vo ho servicher etre ma vin er bed;
 Adieu ta, va mestrezic, qen vo'r c'henta güelet.

Me meus trapet eur pichon ebars em c'hroulaçou,
 Ha crennet e ziou-esqel vit miret na nijo;
 Ha m'en goulfe e berc'hen dre eur güir amitie,
 Me a leusqfe e bichon ebars en liberte.

Nep en deus grêt ar zon-mâ, zo eur speret dister,
 Deus a Barros Plouzelambr, en bordic Loc-Migel;
 Hac en deus-hi composet da dremen e amzer,
 Dezàn ha d'e vestrezic a chom en Treduder.

FIN.

ANTRETIEN

ETRE DAOU ZEN YAOUANQ

VAR EUR SEPARATION VOLONTER.

Var eun ton charmant.

SELAOUIT oll, tud yaouanq, eur rêzon familier,
 A henoueursperetizel zo o chad en Treguer,
 Hac en deus ar volonte da zont da zisclêriàn
 An tenor deus an amitie zo arruet gantàn.

Crénvoc'h calz eguet ar môr, primoc'h eguet an avel,
 Brillantoc'h eguet an tân, douçoc'h eguet ar mel,
 Eo chaden an amitie, pa ve parfetamant
 Hac unisset a galon entre daou den yaouanq.

Rac se ta, goaset yaouanq pere a rên er bed,
 Na laqit qet ho speret da re garout merc'hed;
 Rac gout ouzont ar fêçon da douch ar c'halonou
 Mui eguet an doctoret gant o oll discoursiou.

Eun tamperamant goal douç o deveus ar merc'het,
 Gant eur galon goal frajil, eun humor imparfet;
 O bisach a zo joaüs, ho daoulagad mignon,
 Mes o c'halon zo traitour ebars e pep fêçon

Me meus choazet eur vestrez, ar vrava femelen.
 A guement zo er c'hanton, nemet ma zeo bien;
 E merit, e zalanchou a zepant eus an eê,
 Mes n'ellàn mui e meuli : ar gloar zo da Zoue.

O lumier an devalijien ! da hano eo al Loar,
 Te form ar blanedennou a rên var an douar.
 Hac ec'h eus va oblijet dre va flaneden galet
 Da zisober eur sermant pehini am boa grêt.

Me a ya da zisclêria eur separation,
 Goude calz a garante etre daou güir vignon :
 Ar femelen oblijet da zont da chench quartier,
 Hac ar mal zo qen dalc'het na ell qet a ober.

Cetu ta ar femelen lêzet en abandon;
 Ha ramplisset e c'halon a zesolation,
 E rencout n'em separi demeus e c'harante,
 Model deus e flijadur, tenzor e amitie.

Allas ! eme'r femelen, me a vel bremâ sclêr
 Ne meus qen var an douar netra nemet mizer.
 Me na meus na tad, na mam o rên var an douar,
 Ha muia tra am chagrin, na meus den hac am c'har.

Oll lapousset eus an êr, canit tout assambles
 Gant eur music eloqant, vit ma clêvin ho mouez,
 Ma ellin demeus ho pers caout consolation,
 Pa zòn gant va servicher lêzet en abandon.

Sant Pêr, prinç an Ebestel ha porzier var an trôn,
 Disqennet em c'habinet, roit din consolation,
 Pe supliit an ancou ma tenyo qent an heur,
 D'am lemel deus ar bed-mâ pa ne meus nemet ma'eur.

Pa voa'r femelen yaouanq en desolation ;
 Ec'h antren n'e c'habinet ganti e güir mignon ;
 En eur dont d'e zaludi en deus bet goulennet
 Petra ez eo ar sujet ma zeo qen contristet.

Ar Plac'h.

Me rent dec'h eur reveranq vel eun Æl eus an eê,
 E mâ etre ho taouarn chaden va liberte ;
 Hanvalouzeur martolod trapet etre daou dour,
 Ha ne zeus nemet Doue a ell rei dezàn sicour.

Ar Goas.

E pezh fêçon, Plac'h yaouanq, em be-me an alc'hoë
 A guement a ranfermfe chaden ho liberte ?
 Rac nema qetem pouvoar, pa ne'r meritàn qet ;
 Beza an dispansatour Rouanez ar merc'het.

Ar Plac'h.

Oh ! excusit, den yaouanq, rac n'on qet eun objet
 A dlefe beza hanvet Rouanes ar merc'het ;
 Evit va beza caret dre eur güir amitie,
 Ne deuit qet d'am godissa ha bet ouzin true.

Ar Goas.

Credit hardi, Plac'h yaouanq, en ho caràn parfet,
 Hep implija ar flambos gant Venus alamet ;
 Qent velfec'h ar rivierou o pignat d'o sourcen
 Eguet bigen, va mestres, ac'hanoc'h na drahisfen.

Ar Plac'h.

Ret e zeo din finissa ha cessi da barlant,
 Ho comzou, va mignon qer, am rent meurbet contant :

Me deu da souheli dêc'h ar boneur parfetan :
Eur pried d'am holonte ho caro evel ma rân.

Ar Goas.

Pa rencomp n'em separi, greomp a galon vad,
Qercoulz eo ober abred evel a ziveat.
Pa n'en domp qet destinet da veza priejou,
Chanç dompebar serbed-mâ ha goude hor maro.

Ar Plac'h.

Me c'hoarganén vel Adam er barados terrestr,
Pa voe difennet o untàn dibri frouez gante Vestr;
Pa zigresq va liberte e cresq va antêtamant;
Ret eo en em separi ha bout bepret contant.

Ar Goas.

Felix, Hector ha Pompe, Abeillard hac Anton,
Ar patriarch Abraham hac ar fur Salomon,
En nobstant d'o oll sqient o deus renqet finissa,
Ha ni dle beza contant d'ober ar memes tra.

Nep en deus gret ar zon-mâ a zo c'hoas den yaouanq,
(10) Oajet a dri-uguent mis en tu-hont da dri-c'hant,
Hac en deus-hi composet en desolation,
Touchant eo ar c'halonou piget gant Cupidon.

F I N.

(11) *Leente ans.*

E Montroulez, eus a Imprimeri LÉDAN.